

El Sr. Metge, pare de família d'una nens en edat d'anar a l'escola, va proposar-li:

—Fem un tracte? Jo cuidaré les malalties dels de la vostra família. Vós, en canvi, com a Mestre, m'educareu els dos xicots que tinc.

—Oh, no; respongué el Mestre, jo hi perdria. El Metge que tinc em cobra divuit pessetes l'any (a casa el Sr. Mestre són set de colla) i els nens que vénen a l'escola em solen retribuir amb dues pessetes cada mes. Jo perdria, doncs, amb el tracte de vostè, deu rals cada mes.

—Ah, objecta el Sr. Metge. Així vol dir que la classe de serveis que presta el Metge són infe-

riors en qualitat, ja que es remuneren més baixament que els que presteu vós.

—No dic tant, respongué el Mestre, però el cert és que fins ara jo no he pagat més que a raó de sis rals cada mes.

—Si, Sr.; digué el Metge, sis rals cada mes, que, partits entre set persones que componen la vostra família, representen uns vint-i-dos cèntims cada mes i cada persona de casa vostra.

—Sr. Mestre, pleguem, continua dient el Sr. Metge. Som a Pauperets i diria que el nom d'aquest poble deriva etimològicament del llatí Pauper-pobre... Escolti, qui sap si posava una escola?